

DEBRECZEN NAGY-VÁRADI

ÉRTESÍTŐ.

Hirdető, szépirodalmi és vegyes tartalmu közérdekű hetilap.

Előfizetési díj:

Egész évre helyben s vidékre	4 frt.
Félévre	2 „
Évnyegyedre	1 „
Egyes példány	10 kr.

Hirdetések jutányosáért közöltnék,
külön mindannyiszor 30 kr bélyegdíj mellett.
Szerkesztői iroda Debreczenben:
Nagyuj-utca 1609. sz. a.

Nagy-Váradon előfizetések és hirdetések
felvételnek Nuricsán Péter fűszerkereskedésben.

A nyilttérben magán és pártiradék
cikkekért ólósó árért elfogadunk.

A FALAK TITKA.

Komor hegy tetőjén néma kolostor van,
Egy hölgy van elzárva e bus monostorban.
Fehér arczán a mély lemondás ül, székel,
Kibeszélhetetlen fájó szenvedéssel.
Mint, amikor a nap lesuhanni köszül,
Bágyadt tűz lobog fel szemé sötétjébül.
Királynői alak; — Ki tán elítélve
Lehullt a trónról, a börtön éjjelére
Ruhája — mely lényén hosszan foly le róla,
Mintha egy ravatal sötét leple volna.
Egykor dús haja, mint egy ős erdő, irtva
Fehér kendő födi, a van ráborítva.
Keblen, — miből többé tán vágy se születet —
Hord, szenvedő jelül, egy ércz feszületet.

A komor falaknak egyik ablak nyitja
Ki van, mért ne volna? e helyen kinyitva.
Hisz' e rengetegben, meddig a szem láthat,
Szirtek, százados fák, bujdosó vadállat,
Más élőlény nem jár; — mit is bojongnának?!
A kiknek a sorsa boldogabb, vidámabb.
Hisz', e tetőn ülő épület oly rideg,
Hogy a gyermek, ezzel, egymást ijeszti meg
Midőn haldévilágos éjjel, feketélve
Bús kőkoporsóként bámul a vidékre. —

A hölgy, a kinyitott ablakban áll épen,
Egy kint ábrázoló sötét szobor képen.
— hajh! azok a vágyak azok a remények
Mikért tépelődik, — ha teljesednének!!
De tán nincs is ott vágy, boldog idők végett,
Hol a szív egy régi tűzhegyként kitégett,
A Szívnek is, csak egy tavasza van csupán
Mi télre vál a tört reménységek után
Csak bús gondolati azok mik feljárnak
Mint a mesebeli nyughatatlan árnyak.

Hajh! ki s mért üldözött e bus falak közzé?
Hogy szenvedésid itt nőjjenek özőné.
Tud-e egy virág oly bünt-tenni kertének
Miért, társitul elzárva büntetnék meg?
Lehet-e oly véték, mit a harmat tégyen?
Hogy a hajnal vétsen reggeli keltében?
Hogy egy hölgy fakadó érzeménye bün-e?
Ezt elítélni, egy leggazabb szív büne.
. . Pedig minden büne az vala e lánynak,
Hogy mit a természet kezei nyujtának:
Az édes szerelmet oly szívből nyeré el
A mely nem egyezik rangja helyzetével.
. . Azért vagy hát ide bezárva, temetve!
Hogy senkitől se légy ismerve, szeretve?!

Mi vigasszal élsz hát, minő égi hittel?
Ha téled a pokol egy világot vitt el!

És midőn megunta bámulni vadonát,
Hol egy derült vonás se csillog azon át:
Bévonult lakába, — s czellája kövére
Márvány homlokát ott, pihenni téve le.
S midőn fölkelte onnan, — hogy térdein állna,
Szólt feszületéhez zokogó imába:
Embernek fia! . . a szeretet hitének
Tanáért kit egykor, rég, megfeszítének,
Ha ismét eljőnnél, szeretnél e újra?
Hogy hó szerelmedért kínd megújulna . .
Meghallgatnád e az emberzöm imáját?
Hogy újra föllelnéd gyászod Golgotháját?!
Ah! szenvedésidet hiszem én nagyoknak,
De a koporsón tán, ha könyek ragyognak,
A részvét gyöngyei, — midőn leszegezük
Attól tán a hideg sír is felmelegszik.
Téged elkísértek anyádnak könyei
Koporsód födelit, sulyát könnyíteni . .
Ah de én, ki élve vagyok eltemetve . .
Én nem számíthatok részvétre, könyekre!
A te szerelmednek, igaz, nem volt titka,
Ettől lón a hitnek éje világítva
Mindenkiszeretél, eget nyitni néki,
Hogy bűnök adóját lényed fizetné ki.
Mi vagyok én hozzád?! — Siréj, Te nap fényre
Sorsomat én, hát ne békén tűrhetném-e?
. . Nem lehet! nem tudom! ember szív van bennem,
Vagy mért adott Atyád szerelmet érzemen?
S ha adott, mért nem ad órjas erő t hozzá?
Hogy keresztjét lelkem nyugottan hordozná!!
És ha megvan tölem vonva minden, minden,
Miért gyönyörködik szenvedéseimben?!
Az irgalmak atyja, az ég a föld atyja —
Hogy könyörve imám meg nem indíthatja!!
Mindem börtönajtó kinyilik végtére,
Szabadító kéz, vagy a Sir intésére,
Mért nem jó hát egyik?! — én a végsőt értem,
Hogy lelkem szállhatna szabad madár képen!
Nyügét lerázhátva, por részét letéve,
Az őt megalkotó teremtő kezébe . .!

De im elcsöndesült. — Tán egy szent kéz járul
Könyét letörőlni arczának havárul.
Tán egy nevezhetetlen látományt lát lelke,
Vagy tán a reménység karja átölelte . .!
. . . Hoszan nyugszik ottan, mereven, szónékül
— Tán Istennel többé nem perel, — kibékül . .

Bejőve társnői, — mint meganyi árnyak —
Nem azért hogy néki a vigaszt nyujtának:
Ah! akinek nincsen bánatnál egyebbe
Ki maga is beteg, vajon gyógyíthat-e?! —

.. Mozdítják, nem érzi, költenék, nem érti; —
 Nevén szölongatják, — nincs az többé néki.
 Lezárult az ajak, mely panasztul áradt,
 Az örök hallgatás tette rá a zárat . .
 A szénvedés megállt, a szív csendes, pihen,
 — Nincs csak egy könyű se társi szemeiben, —
 Söt az irigységnek látszik rajzolatja :
 . . Behljől járt! — magában mind ezt mondogatja.

Ságy sohajt mind, ki — a holtat állja körül:
 Mért az Ur hogy rajta d, s nem rajta m könnyörül?!

Levítették a holtat, szűk verembe tették,
 Egenlő a földdel a hova temették,
 Egy tenyérvényi fácskán leng egy darab fátol,
 Mitől? — tán a szellő bus sohajtásától?!

.. Vajon, e szellőcske nem lelke e a n n a k:
 K i m i a t t hamvaidd itt fődözve vannak?!

B. P.

Senkisémet kerülheti el fátumát.

(Folytatás.)

Félesztendeje mióta a falusi levegőt fogyasztom. Szó se lehet róla, hogy e levegőt 10 perccel többet ne érjen, mint bármelyik fővárosé; de micsoda bolond gondolat is volt az, hogy azt a Pestet is olyan bűzös talajra építették, mint aminőn jelenleg van. Nem tudták valami gyönyörű pázsitos helyre oda plántálni? Aztán meg még minő kristály tisztá vizet isznak itt a szegény emberek. No persze hogy a szegények, mert az ur féle inkább megissza a rozsbort, mint sem a jó vizet. Természetesen, magam is ur lévén én is csak bort iszom azonban avval a különbséggel, hogy nekem is a sors — mint az egyszeri debreczeni tógátusnak kávéét, — jó bort rendelt. Étekezünk pompáson; heverünk még pompásabban; unatkozni pedig unatkozunk a legpompásabban. Kis városban nemkülönben falu helyen, a dologtétel kötelessége alul emánczipált urrend kitűnően megtudja magát unhatni, ugyanarra, hogy én nem hiszem miszerint az ásitás tudományát itt nem fedezte fel valamelyik ős földbirtokos kollegám. Minő kár a tudomány búvárlók számára, hogy nevét a feltalálók nevei közt, nem látjuk megörökítve lenni! — Mily jól venné ki magát ezek közt: a caillagász és földmérő tudományt Strabó szerint az egyiptomiak találták fel; — A fiakkerezést „Fiacre“ francia hozta modiba s Pozsonyban Corridés szerint 1440-ben már használtattott; a szalmát papírrá, Schäfer superintendens gyártotta először; a hering tonnázása és beszóása Böchel találmánya; a haragot Paulinus nólai püspök hozta be a 440-dik év körül — ha valaki hitelesen kimutatva beilleszthető ezek közé hogy: Alsó-gugyori és felső Czégéri Kunkori sunkorgós Leol az ásitás művészetét e szent Haza földébe beültette annó 1500-ban. Mert hogy az ásitás magyar földes ur találmány az bizonyos és kétségsébe nemvonható tény. Nézzük ugyanis a falusi legtöbb földes úri életet pongyolában, t. i. nem akkor midőn alszik; mert, miután az állomnál nem ő, hanem az rendelkezik ő velők, könnyen megeshetik, hogy oly kőru cselekvést vitet velük véghez, mit ébren a világról so teune; — tehát reggel; Csatangoli és Rukkapály Tihamér ur — hogy legalább egy névre kenjük a dolgot — kénytelen-ségből felébred, mire nagyot nyújtózkodva még nagyobbát ásit. — Vendége története-

sen nem volt tegnap, mivel el ferblizhetett, elpozarzhatott, vagy politizálhatott volna, illetőleg mivel az időt elölheté s így kénytelen volt sokat enni, s hogy meg ne árton, rá többet inni, s arra egy hosszút aluini. — Ekkor, ha szép az idő, oly jól esik még az ágyban egyet heverni, ha rozsz, esős, magorva a reggel, minek sietni azzal a felkeléssel, mikor kívül mi vidító látomány sem örvendeztethetné meg. De inkább ágyban marad, reggelit oda viti, s csendes pipa szó mellett el elmereng honfui lelke ama kérdésen: vajon szóló agarát a Cziczket, az éjjel nem marták e össze a kopók, vajon kedvencz lova, a jeles származású Queen of Irlandot — Persze „fakó“, „kesely“, „betyár“, vagy „ráró“, nevet nem adhat olyan magas születésű lónak, melynek anyakönyvitele több bizonyított erővel és tisztességgel bír, mint némely parókián felvett szilietési stb. paksus — nem környékezi-e valami tájog féle? Vajon Hartman, Spitzer, Baruch stb. polgár társak bele egyeznek azokba a különféle számfigurájú váltó prongációiba szép szerivel, márt t. i. egy kis — gyakran és legszószór a birtokot elnyelendő — hozzá töldással? stb.

(Folyt. követh.)

MEGJÁRTAI

Bandi hetike legény volt, — bár
 A r a g y a elverte rútol.
 Ejl de van lyány, mihelyt pénz van,
 Ő ezen hát mitse búsol.
 Minden ujjomra tiz akadt
 — Szokta mondani begyesen —
 Én búsolnék amiat, én?
 D' azt a bolondot nem tesztem.
 Nem én. Pénzem — primó — sok van
 S az minden lyányt hódít, bódít.
 Gavallér is vagyok, hogy ne?
 Ismerem a mórest, módít.
 Ha kell Juczi, Miczi, Tinka,
 Erzsi, Lujza, Klári, Emma
 Négy-kézláb jó mindegyike,
 Bárméket megkéretem ma.
 De nekem csak Piroksa kell
 . . . Megyek, — szölok is vele már . . .
 Tudom, most is ablakban vár
 Ezóta szívszakadva vár . . .
 . . . Megérkezvén Bandi tehát
 Piroksához, — a dívánon
 Helyet fog mellette s így szól:
 T u d t á r a a d n i vizánom:
 Hogy szerelmem ön e Pírka!
 S elveszem, egy feltét alatt:
 Hogy egyedül, engem szeret.
 Mit szölsz erre, drága falat!
 — És felelvén Piroksa szölt

— A szalagját gyűrögetve —
 Óh! kívánjon András! . . . b á r m i t . . .
 Csak csupán csak a kez egyet ne . . .

++

Aki a hit szemével lát. Bányaadománnyozás iránti kérvény.

Kvaternyik András el ment az nagy kálkás ra és az édes anyám hoz 14-dik novemberbe az édes anyám tul el indul tam este nyolcz óraker az tölgyessen és én látam nagy Langot az Stencel János kertébe és én Leszálót tam az tűz höz és látom az tűz körül egy Gyere ket jár ni Tér dig Fejér és azon Fejül Fekete és én Bátor ságot vettem magam ra és én kénse réttettem az Krisztus kin szeve döz séjér hogy szölaz meg hogy ha jólleik vagy de nem szölot meg de másocoor megint kinszerit tettem az Krisztus nak az őt seibeire hogy mijárat ba van itt de nem szölal ván meg harmaoor megint kinszerittettem az Boldog ságos szűz márgájá nak az hét Fájdal máruil és meg szölalván a Lilek és aszt Felelte te ember az Isten Téged álgyon meg hogy te ide jöttél a lilek Ujal mutotta hogy it van egy Vendelőnyi Bánya még az Tattár Futás ideji be it marat és kettünk volt és el átkosz tuk magum kat éltünk be hogy meg ne mu tassuk senki nek akkor eltűnt a Lilek és a s tüz és el mult alázat tos eszedez sel Instálom az nagy Bányai kerületi Fű Tisseget mely Tosztasson nekem Fel adni hogy én ki nyissam.

Kvaternyik András alás son Instája felső Bánya 2dik május 17 47dik.

A HÁZASSÁGRÓL.

— Miért oly ritkák napjainkban a házasságok? e kérdést halljuk az aggályos atyák s szülők ajkairól gyakran hangoztatni?

Nehéz kérdés, könnyebb föltenni, mint reá megfelelni, s ha sikerülne is valakinek, algha valami sokat használna vele a világnak.

Véleményem szerint főnebbi kérdést azért oly nehéz megfejténi, mert a házasságnak egyik „conditio sine qua non-ja“ a nő maga is legnagyobb talány, melynek megfejtésén hiában törté fejt böles Salamon, ki pedig a nők lelkülete kiismerésével több ideig — de épen oly kevés sikerrel foglalkozott, mint sok városunkbeli államférfi a politikával; pedig volt muzeumában vagy háromezer nő.

Hamlet rosszul ismerte a nőket, midőn így szöltott: „gyöngeség asszony a te neved“ pedig hogy nagyon is erősek: fényesen bebizonyította ezt Kleopatra ki kedveséért magát . . . megölte. Valamennyi böles férfiu volt az ő és új kornak, mint Plátó, Sokrates, Horácius, Rousseau, Pikard, Byron és a sok tárcáirók, épen úgy nem értettek a nő ismerethez, mint Ciceró a

V e g y e s .

verscsináláshoz, vagy mint valamely városunkbeli vén doromb a politikai vezérkedéshez.

Miután azonban semmi lehetetlen nincs a nap alatt, még az egy valaki a városunkban megjelendő (?) mindenik lap vezércikkjét megtanulja, tán nekem is sikerül a főnebbi kérdést kimutatnom, a nélkül, hogy ezéért a bölcset nevet praedicálnám.

Mindenki tudja, hogy két személyen állván a vásár, nő nélkül nősilni épen úgy nem lehet, mint nem lehet képzélni pöfeszkedést ostobaság, iskolai lyceumot bot és állandó igazgató nélkül. Összenötöl fogalmak; hiányozván az egyik, elmaradna a másik, ha nem lenne iskolai lyceum, nem lenne ebben botbütetés, nem lenne állandó igazgató. (Ki ne korrigáljon a logika tisztelt tanára aképen, hogy ha nem lenne állandó igazgató lyceum sem lenne! Akadhatna jámbor ki ezt is elhinné.) Következék tehát, hogy a házasságok deficitjének nem egyedül a férfi, hanem a nő is oka.

A nő képzelme már magában véve is oly túlélnék, s annyira rózsaszín-üvegen át lát mindent, hogy 15—16 éves korban egy kis alkonyipir mellett még a komlókat is könnyen lilomnak nézi. Ilt még mikor kezébe veszi Sue, vagy Dumast, s végig olvassa a „b o l y o n g ó z s i d ő t” vagy „M o n t e C h r i s t ó t” ekor már a pegasus szárnyalása is csak csigamészdszerű merész factaziájához képest. Az ily fiatal regényhősök aztán nem álmozdognak másról, mint az Isteni ifjúról, ki szép mint a d o n i s z, gazdag mint Rothschild, s vak merőmint „R i t t e r v o n F r i d o l i n” ki már legalább 12 párbajt vívott, s 13 ellen-ségét őrle meg, ki már gondolataikat is ellesi, s a fogatot, melyet két tüzes mén villám gyorsan repít az újonnan kövezett nyíson, ki láthatásukért orszálok között fúttatton után magának, mint Jósika „Z o k o l i j a” (a melyik sokat olvasott szép olvasódom nem ismerné inent említett hős tróbadour életrajzát, híven föltárlhatja ezt „a C s e h e k m a g y a r o r s z á g o n a” című érdekes regényben) ki megrendelésükre fényesebb ebédet adjon, mint Luculus, kinek egyetlen táj étel 1000 talentumába került, (mintegy 30 ezer forint) hogy legyen olvadó mint Anglia legnagyobb lyrikusa Byron, okos mint „a b a z a bölcse” gazdag mint egy elcsapott pénzügyminiszter, — és a többi, és a többi!

No mi sem természetesebb, minthogy az a l o e is tiszser elvirágozik addig, míg egy ily férfúlat, az ilyenek után sohajtozó nővilág!

Nem mondom, hogy ez állításom kis- sé nem túlzott, de hogy a regényláz meny- nyire vezethet, mutatja azon példa, mit ne- hány év előtt a hírlapok említettek, hogy egy nő Dumas regényét olvasván, mely- ben az anya saját gyermekét megöli: fiával hasonlóképp cselekedett.

Még szerencse reánk férfiakra nézve, hogy hölgyeinél ez édes ábrándozás csak rövid ideig tart, s így követeleikkel is alább hagyának, melegegdedvén később ma- gunkhoz hasonló szerény jövedelmű köh- cselő férjekkel is. Ilyenkor aztán az egy- szeri leánytal tartsanak, kihez atyja így szólott:

— Leányom, szent Pál apostol azt mondja: ki férjhez megy jól c s e l e k z i k, de ki férjet soha nem ismer m e k z j o b b a n c s e l e k z i k!

— Én kedves atyám viszonza a le- ány, majd csak jól cselekszem; cseleked- jék jobban ki tetheti!

A vád terhe még is csaknem egészen a férfiakon fekszik! Ők az okai, hogy a há- zasság a részvények sorsára jut, az az krachot mond, örökre megbukik.

(Folytatása következik.)

— **Özv. Pfansmiedt** Ká- rolyné sz. Balogh Theresia asszonyt, — városunk egyik köztisztelőben álló és jóságáról, nemeselelkűségéről ismert családjánál e hó 11-én élete 71-ik évében kisértük kegyeletes részvétlevelét örök nyughelyére. Áldás kísérje emlé- két, — béke legyen porai felett!

— **Pusztay Lajos** ügyvéd s városi képviselő, tegnap tétetett örök nyugalomra. Béke porainak!

— **Főiskolánk** a jelen husvét ünnepekre 170 ifjút bocsátott követségre — legátóba.

— **A debreczeni gazdasá- gi egyesület** választmányá elhatározta, hogy a folyó év őszén az octóberi vásár va- sárnapot előző szombaton „szántás és eke- versenyt” fog rendezni. A kommány részé- ről ehhez fedezési költség fejében 100 ftt. szavazatot meg, mely adomány mellé több magán polgár jelentékeny pályadíjat aján- tott. A szántás versenyeken az országból bárki pályázhat, a szántás versenyre 6 díj van tűzve u. m. 1., 5 db. arany, aranyokle- vellél; — 2., 3 db. arany, aranyoklevellél; — 3., 2 db. arany, arany oklevellél; — 4., 2 db. ezüst frtos tallér ezüst oklevellél; — 5., és 6-ik pályadíj szintén ez leszén. — Az ekeversenyre 10 pályadíj lesz, és pe- dig: egy aranyérem, 3 ezüst, 3 bronz érem a megfelelő oklevelekkel, — végre 3 clis- merő okirat.

— **Öfelsége a magyar ki- rály** a tiszai árvízkarosultak segélyezésé- hez 5000 fttot adományozott.

— **A Tisza** árja. Mihórnál a mult- hét elején a védgátat áttörvén nagygyer- rohanat a tiszavídelki vasutjig, hol a Karczag és Kisujszkálás közt a vasutit töltést el- borítván: a közlekedést teljesen megszakas- totta, — s mostanig Szeged város is a Tisza árjával küzd.

— **A tiszavidéki árvízka- rosultak** segélyezésé czéljából Május havában a helybeli négyelet élnöke gr. Mikó Róza urhölgy műkedvelői előadásokat fog rendezni.

— **A debreczeni ipar és ke- reskedelmi bank** f. ápril hó 17-én d. u. 10 órakor a városházánál évi rendes közgyűlést fog tartani.

— **A pótsorozás** városunkban e hó 18-án tartatik meg.

— **A főiskolát**, magyar irod. ön- képző társulat* május 14-én a népkertben hangversenyyel egybekötött Majális- t fog rendezni.

— **A helybeli kertész egy- let** ez idei tavaszon 22,303 db. facseme- tét és oltványt bocsátott közre, miből be- vétele 2433 fttal ment.

— **Mezey János** budapesti Komló és Belezany kertbeli dalszántárolata f. é. ápril 11. 12 és 13. napján a Fehérlő ven- deglőben humorisztikus szinelődásokat tar- tott, — inuen N. Váradra ment az az ün- nepeken hasonló előadásokat rendezni.

— **Wesselőnyi** — Balla Gergely a- mint a „Bihar” tudósít Munkácsón fog- ságában omlat.

— **Révész** Imre magyar prot. egy- házi és iskolai Figyelmezőjének ápril és májusi IV. és V. füzeté gazdag tartalommal megjelent és szétküldetett.

— Az „**Apolló**” című zeneműfo- lyóirat folyó évi márczius és ápril havi fü- zeteinek tartalma: 1) Emlék lap, id. Ábrányi Kornélról. 2) A királyi mondta, keringő Deslibes Leo dalmúve után Hölzl Lőrincz- től. 3) Impromptu, Feigler Victortól. 4) Tánc közben, Végh Jánostól. 5) Két népdal: I. Végig mentem az ormódi temetőn.

II. Csak azt mondják, hogy én korcsmás vagyok. 6) Lacrimosa, zongora-átírat Verdi Requiemjéből. 7) La siesta, zongorára négy kézre Lohr Jánostól. 8) Anna polka, Nagy Bélétől. 9) Téli virágok I. Karcson est. II. Szilveszter éjéjen. III. Boldog újvet. Magurányi Józseftől. A b o r i t é k o n : A Venushegy és a Wartburg, Wachtel Aurelőtől. A zene történelme, Kapi Gyulától. — Vegyes. — Zeneműgyezek. — Előfö- zéti ár egész évre 6 ftt., félévre 3 ftt. A je- len számok egy forintjal külön is meg- szerezhetők. Az előföztés vidéken legelő- szeriében a postahivataloknál postautal- ványozás ntján eszközölhető, Budán, az „Apolló” kiadóhivatalában. Iskola utcaza 681. sz. a. Az eddig megjelent kötetek le- szábillított áron megszerezhetők; és pedig egy kötet leszálított ára 5 ftt., bár- mely két kötet ára 9 ftt., három kötet ára 12 ftt., mind a négy kötet (összesen 350 zenemű) ára 15 ftt.

— **Hírdetés.** A nagyméltóságú m. kir. pénzügyminiszteriumnak f. évi Mártius hó 17-ről 9987. szám alatt kibocsátott, azonban az alóírt hivatalnál rövid uton, csakis folyó április hó 12-én közzölt, s a dohány jövedékről szóló 1868-ik évi XIV. t. cz. szabályi módosításáról alkotott 1876. évi IV. t. cz. végrehajtásra iránti körrende- letnek 124-ik §-a első bekezdése alapján, cenzellek közhírre tétetik, miszerint a saját használatra való dohánytermelési engedély- nek megadásánál, az 1868-ik évi XIV. t. cz. 3 és 4. §-án azon rendeletre, hogy csakis a belsőséghez tartozó házikertekben szabad saját használatra dohányt ültetni, szigoruan mogtartandó. Ennél fogva a helyiségeken kívül fekvő házak, p. o. gazdasági épületek, tanjárok, korcsmák, vagy kéjllakok kertjeiben ily termelést megengedni nem szabad.

Ezen jelzett körrendelet következté- ben felhivatnak mindazok, kik a saját használatra dohánytermelést, major földiek, ta- nyárok, vagy szőlőskertjeiben jelentették be, legkésőbb f. hó 18-ig a dohánytermelésre vagy létező udvarkertjeiket jelöljék ki, vagy ha ilyenel nem bírnának, az általuk befizetett termelési díjak, visszafizetésé iránt, a kapitányi hivatal mező rendőri osztályá- nál személyesen elmulhatatlanul jelentkez- zenek; mert az udvarkertnek ki nem jelö- lése mindenesetre a termelhetési engedély meg nem adását vonja maga után.

Debreczen, 1876. Április hó 12-én.

Körner Adolf.

h. főkapitány.

— **A debreczeni termény csarnok hivatalosan jegyzett terményárai.** (Debreczen, ápril hó 11-én.) 100 kilogrammonként. A termény sulya egy hectoliter után számitva. Tisz- ta buza a piaczi folyó ár kisebb vásárlá- soknál 1 méter mázsa (100 kilo) 7.50—9. 20 kr. 72.—73., kilogramm sulyu ára 100 váminátszától felfele 8.20—9.20 kr. 74.—75., kilogramm sulyu — ára 1 méter mázsa 9.40—10 ftt. 76.—77., kilo sulyu 10.40—10.90 kr. — Rozs a piaczi ár 1 méter mázsa 6.20—6.30 kr. Nagyobb mennyiségben 68.—71 kilo sulyu 1 méter mázsa 6.20—6.60 kr. Árpá, piaczi ár 4.80—5.20 kr.; nagyobb vásárlásnál 61—63., kilo sulyu 1 métermázsa 5.50—6 ftt. Z.a.b, piaczi ár 7.80—8 ftt. Nagyban vásárlásnál 41—43 kilo sulyu 7.80—8 ftt. Kukorica a piaczi ára 4.—4.10 kr.

Debreczeni piaczi középar,

1876. Április 11-kén. 1 hektoliter búza 6.43., — 1 hektoliter kétszeres 4.72., — 1 hektoliter rozs 4.40., — 1 hekto- liter árpa 2.94., — 1 hektoliter zab 3.18. — 1 hektoliter tengeri 3.02., — 1 hekto- liter köles 3.40., — 1 hektoliter kása 5.70., — 1 zsák burgonya 90 kr. — 100 ki- logramm szalona 65 $\frac{1}{2}$ 66 ftt. — 100 kilog- ramn háj 66. 67. 68 ftt.

Felölös szerk. s laputalajdonos.

Báthory Sándor.

H I R D E T É S E K.

H I R D E T É S.

Alulírott itt mulatása ideje alatt, mely jelen vásár végéig tartandó, ajánlja magát művészileg szerkesztett zománczozott fogazatok, valamint egyes fogak betételére, ugy azoknak tisztítása, plombirozása, reszelése és kivételére, mely műtétek a legnagyobb vigyázattal, és ovatossággal vitetnek véghez. — Azon bizalomnál fogva, melylyel több éven keresztül megajándékozottat, reményli, hogy miután előbbi itteni tartózkodási helyét Nagyvárral cserélte fel, **minden vásárkor ide teendő átrándulása** alkalmával számos látogatósoknak fog örvendhetni.

Giraud Ottó.

Lakása Széchenyi-utcán, Menceze Henrik ur 1813. szám alatti házában. 1—2.

154.
1876.

Árverési hirdetés.

Alulirt kiküldöttvégrehajtó a polg. tk. rdtt. 403. §-a értelmében czennel közhírré teszi, hogy a debreczeni tek. kir. járásbírótság 4425/1873. számú végzése által Murvai Ferencz és társai ellen Pekár Imre debreczeni lakos részére 3325 frt. követelés végett elrendelt kielégítési végrehajtás folytán bíróság lefoglalt, s 2600 forintra becsült Garret féle gözmozdonya és ugyan afele eséplögepből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladandók, minek a helyszínén, vagyis Nádudvaron alpercek lakán leendő eszközlésére hótáridőül 1876-dik évi Május hó 1-ső napjának délelőtti 9 órája kitűzetett, melyhez a venni szándékozók czennel oly megjegyzéssel meghivatnak: hogy az érdekllett ingóságok emez árverésen, a polg. tk. rdtt. 406. §-a szerint szükség esetében becsáron alul is eladatni fognak.

Kelt P. Ladányon 1876-dik évi Ápril. hó 12-dik napján.

KNIE LŐRINCZ,

(1—3. kik. bir. végrehajtó

2540.
1876.

Árverési hirdetés.

A debreczeni kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, miszerint a felperes **debreczeni első ipartársulati bank** részére alperes **Ötvös Jánostól** 820 afrt. tőke és járulékaí erejéig lefoglalt és a **közös tulajdonos társ neje Kiss Sára által felajánlott** ingatlanok u. m.: a debreczeni 4098. sz. telekjegyzőkönyvben bejegyzett s 1800 afrtra becsült 632. számú házastelek és 2 hold 700 □ öl ondódi föld a megkísérlett első árverésen el nem kelvén, azok a kitűzött második határidőben folyó évi **ápril 24. d. u. 3 óraker** a telekkönyvi irodában végrehajtó Kovács József által megtartandó árverésen szük-

ség esetére becsáron alól is elfognak adatni.

Kikiáltási ár a becsérték; az árverelő által leteendő bánatpénz 180 afrt.

A vételár 3 egyenlő részletben a leütéstől számítva 1, 2 és 3 hónap alatt esedékes 6 % kamatával a telekkönyvi hatóságnál lefizetendő; a bánatpénz az utolsó részletbe tudatik.

A többi feltételek a kiküldöttnél és a telekhivatalban megtekinthetők.

Kelt Debreczenben a kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóságnak 1886-dik évi mártius hó 31-én tartott üléséből.

HEGEDÜS ISTVÁN

aljegyző.

(2—3)

2395.
1876.

Árverési hirdetés.

A debreczeni kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, miszerint a felperes **Debreczen város polgár-mestere** részére alperes **Boldizsár Imre** és kiskoru gyermekeitől 120 afrt. tőke és járulékaí erejéig lefoglalt ingatlan u. m. a debreczeni 507-dik sz. telekjegyzőkönyvben bejegyzett s 600 afrtra becsült **Czegléd-utczai külvárosi 2889. sz. házas telek** a megkísérlett első árverésen el nem kelvén, az a kitűzött második határidőben folyó 1876-dik évi ápril. hó 18-kán d. u. 3 óraker a telekkönyvi irodában végrehajtó **Török Péter** által megtartandó árverésen szükség esetére becsáron alól is el fog adatni.

Kikiáltási ár a becsérték; az árverelő által leteendő bánatpénz 60 frt.

A vételár 3 egyenlő részletben a leütéstől számítva 1, 2 és 3 hónap alatt esedékes 6 % kamatával fentirt telekkönyvi hatóságnál lefizetendő; a bánatpénz az első részletbe tudatik.

A többi feltételek a kiküldöttnél és a telekhivatalban megtekinthetők.

Kelt Debreczenben, a királyi törvényszék, mint telekkönyvi hatóságnak 1876-dik évi Márczius hó 24-kén tartott üléséből.

HEGEDÜS ISTVÁN,

(3—3.)

aljegyző.

917.
1876.

Árverési hirdetés.

A debreczeni kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, miszerint a felperes **debreczeni első ipartársulati bank** igazgatója részére alperes **Gombási Gáspár** v.-pércsi lakostól 50 afrt. tőke és járulékaí erejéig lefoglalt ingóságok u. m. összesen **45 frtra becsült házi butorok**, ágyneműek, ló, szekér p.-pércsen a helyszínen f. évi **május hó 10-én d. e. 10 óraker** azonnali készpénz fizetés mellett, — továbbá ugyanattól lefoglalt ingatlanok — u. m. a vámos-pércsi 255. sz. telekjegyzőkönyvben A) II. 270. 4070. 5258. 5716 h. r. sz. alatt bejegyzett **210 afrtra becsült házastelek, kasszálló és szántóföldek** folyó 1876-dik évi **május hó 10-dik** szükség esetére **juni-us hó 10-ik napján délutáni 3 óraker** a v.-pércsi város házában a debreczeni kir. járásbírótság által megtartandó árverésen el fognak adatni.

Az árverési feltételek az ingatlanokra a következők:

1. Kikiáltási ár a becsérték, melynek 10 % -ka, vagyis 21 frt. az árverelni szándékozók által a kiküldött árverelő kezéhez bánat pénzül leteendő.

2. Az ingatlanok az 1-ső árverési határnapon csak becsáron felül vagy azon, a 2-ik árverési határnapon azonban becsáron alól is eladatnak.

3. A vételár 3 egyenlő részletben, és pedig egy harmadrésze a leütéstől 15 — egy harmad része 30 — egy harmad része 45 napok alatt az árverés napjától fogva járó 6 % kamatával fentirt telekkönyvi hatóságnál lefizetendő; a bánatpénz az utolsó részletbe tudatik.

4. Vevő a vett ingatlanoknak azonnali birtokába és használatába lép; tulajdonjoga azonban csak a vételár teljes lefizetése után fog hivatalból bekebelezettni.

5. Vevő viseli az átírási kincstári díjat, és a vett ingatlanok után a leütéstől fogva eső mindenemű adó s egyéb terhet.

6. Ha vevő az árverési feltételeknek eleget nem tenne, a vett ingatlanok bármely érdekelt fél kérelmére a p. t. r. t. 459. §-a értelmében véli kúrára és veszélyére utabban kitűzendő s csak egyszeri árverésen becsáron alól is elfognak adatni.

Azok pedig, a kik a lefoglalt ingatlanokra tulajdoni vagy más igényt érvényesíthetnek vélnék, felhivatnak, hogy igénykereseteiket ezen hirdetemény közzétételének utolsó napjától számítandó 15 nap alatt — fentirt telekkönyvi hatósághoz nyujtsák be.

Kelt Debreczenben a kir. tszék mint telekkönyvi hatóságnak 1876-dik évi Márcz. hó 31-dik napján tartott üléséből.

HEGEDÜS ISTVÁN,

(2—3.)

aljegyző.